

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهرام رحمانی
۰۹ مارچ ۲۰۲۲

برای آزادی بدون قید و شرط و فوری سپیده قلیان
و سایر زندانیان سیاسی و اجتماعی بکوشیم!

به لب‌هایم وزن قفل خموشی
که در دل قصه‌ای ناگفته دارم
ز پایم باز کن بند گران را
کزین سودا دلی آشفته دارم
منم آن مرغ، آن مرغی که دیربست
به سر اندیشه پرواز دارم
سرودم ناله شد در سینه تنگ
به حسرت‌ها سر آمد روزگارم
به لب‌هایم وزن قفل خموشی
که من باید بگویم راز خود را
به گوش مردم عالم رسانم
طنین آتشین آواز خود را

فروغ فرخزاد

آزادی، شاید بزرگترین دغدغه انسان است و از گذشته تا به امروز شاعران و تحلیل‌گران سیاسی و اجتماعی و فرهنگی زیادی در این باره شعر سروده و یا کتاب و مطلب و مقاله نوشته‌اند. آزادی نه تنها مسأله‌ای فردی، که موضوعی اجتماعی است و شعرا با سرودن شعر درباره آزادی، تحلیل‌گران با مقالات و کتاب‌های خود این خواسته و نیاز بشر را در جامعه زنده می‌کنند. یکی از این شاعران آزاده و تاثیرگذار ایران بود و به همین یادش و آثارش همیشه در جامعه ایران ماندگار است. یادش گرامی باد!

مهدی قلیان برادر سپیده قلیان با انتشار پستی در شبکه‌های اجتماعی از وضعیت وی در پی ابتلا به کرونا در زندان بوشهر و ممانعت از صدور مرخصی استعلاجی خبر داده است. قاضی پرونده مدعی شده است که سپیده استحقاق مرخصی را ندارد و از خطوط قرمز عبور کرده است.

برادر سپیده قلیان:

اگر بخواهیم وضعیت را کوتاه و روشن توضیح دهیم، طرح همین یک جمله کافی‌ست که «جان خواهرم سپیده قلیان هنوز در خطر است».

پس از همه‌گیر شدن کرونای اومیکرون در بند نسوان زندان اوین، سپیده هم به این ویروس مبتلا شد؛ اما روشن است که با شدتی بیش از حد معمول. تن سپیده، در تبعیدها و اعتصاب غذاها و فشارهای مداوم این چند ساله، و با وجود بیماری‌های زمینه‌ای درمان‌نشده چنان ضعیف و نامقاوم شده است که حتی یک سرماخوردگی هم می‌تواند او را از پا بیندازد. تبات اومیکرون باعث شده است که بدن سپیده به دلیل اختلال در هاضمه، اولاً آب و غذای چندانی نپذیرد و دوماً تمام آن را هم دفع کند. دمای بدن او هنوز به حالت عادی برگشته و ضعف و بی‌حالی و زردی چهره، از دور هم معلوم است.

به دلیل همین وضعیت، با کمک وکیل پرونده، جناب آقای رئیس‌یان، برای گرفتن مرخصی استعلاجی، که حق بدیهی و مسلم زندانی با وضعیت سلامتی مخاطره‌آمیز است، اقدام کردیم. پس از تلاش و اصرار فراوان، قاضی پرونده که با ارجاع به مرخصی پیشین، مدعی بود سپیده استحقاق مرخصی را ندارد و از خطوط قرمز عبور کرده است، در نهایت پذیرفت که پای برگه‌ی مرخصی را امضا کند.

ماراتن ادامه داشت: از یافتن وثیقه تا پیدا کردن کارشناس و طی کردن کارهای اداری؛ همه و همه انجام شدند و در لحظه‌ی آخر گفتند که مرخصی نمی‌دهند. به همین سادگی، جان سپیده و امیدهای خانواده، گروگان دستگاه قضا شد تا بتوانند نشان دهند که قدرتمندند.

قدرتمندانی که افشاگری در مورد شکنجه و آزار و اذیت زنان در زندان بوشهر را خط قرمز می‌دانند و ذره‌ذره آب شدن سپیده در زندان را قدرت.

در آستانه‌ی روز جهانی زن، جان سپیده‌ی ما هنوز در خطر است...

یکی از دختران پرشور و جسور جوانی که در پی اعتراضات کارگران هفت‌تپه نامش بر سر زبان‌ها افتاد و این روزها در خبرگزاری‌های رسمی و مختلف بارها از بازداشت و آزاد شدن او شنیده‌ایم.

زمانی مورد توجه قرار گرفت که تصویرش به همراه اسماعیل بخشی نماینده کارگران هفت‌تپه در مستندی به نام طراحی سوخته از رسانه ملی پخش شد و از آن پس افرادی که حتی خبرها را پیگیری نمی‌کردند با دیدن تلوویزیون با او آشنا شدند.

سپیده قلیان متولد دهه هفتاد بوده و در شهر شوش واقع در استان خوزستان زندگی می‌کند.

در سال ۱۳۹۷ با اعتصاب کارگران نیشکر هفت‌تپه که اعتراضات بزرگی و تاثیرگذاری در شهر شوش به راه افتاد.

علت اعتراضات را تاخیر پرداخت در حقوق کارگران و همچنین کم بودن آن اعلام کردند. اعتراضات گسترده تر شده و حتی به شهر شوش کشیده شد و هر روزه خیابان‌ها شاهد راهپیمایی تعدادی از خانواده‌های کارگران بود. در همین راستا چند نفر از کارگران در این اعتراضات دستگیر شدند که یکی از آن‌ها اسماعیل بخشی نماینده کارگران شرکت نیشکر هفت‌تپه بود.

سپیده قلیان به‌عنوان «تحریک‌کننده» این اعتراضات و همچنین خبرنگاری برای رسانه‌های «دشمن» مورد تهدید مقامات امنیتی و قضایی حکومت اسلامی قرار گرفت.

بعد از بازداشت این دختر جوان توسط نیروی انتظامی از او تعهد گرفته شد که دیگر راه خود را از رسانه‌های بیگانه جدا کند و حتی کار اطلاع‌رسانی را با توجه به قوانین جمهوری اسلامی ایران انجام ندهد نه اینکه با سیاه‌نمایی هم رکاب خبرگزاری‌های دشمن شود.

در نهایت این دختر جوان در ۲۷ آذر ماه ۱۳۹۷ با وثیقه ۵۰۰ میلیونی از زندان آزاد شد. اما گویا رفتار او بر طبق تعهداتی که داده نبوده و مجدداً در اواخر دی ماه یعنی ۲۹ دی‌ماه همان سال مجدداً بازداشت شد.

سپیده قلیان که به پنج سال حبس قطعی محکوم شده در اول تیرماه ۱۳۹۹ بعد از حضور در واحد اجرای احکام دادسرای اوین بازداشت و جهت تحمل دوران محکومیت خود به زندان اوین منتقل شد.

سپیده در ۲۰ اسفندماه سال ۱۳۹۹ از بند زنان زندان اوین به زندان بوشهر تبعید شد. قلیان در ۲۹ تیرماه ۱۴۰۰ توسط زندانیان متهم به جرائم خشن در مقابل مسئولان زندان به شدت مورد ضرب و شتم قرار گرفت. بنا بر گزارش‌ها، گفته شده که این امر با تحریک زندانیان توسط رییس بند زنان این زندان صورت گرفته است.

خبرها حاکی از این بود که هنگام بازداشت برادر او با ماموران قضایی درگیر شده و برادرش نیز به همین خاطر دستگیر شده است.

صدادوسیمای ایران مستندی تهیه کرده به نام طراحی سوخته که در آن اسماعیل بخشی به جرایم مختلف اعتراف کرده است. این فیلم پس از شکنجه‌های زیاد بخشی از تلویزیون ایران پخش شده است.

«اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و چند تن دیگر در این فیلم به داشتن ارتباط با گروه‌های مارکسیستی در خارج از ایران اعتراف کرده‌اند. این اتهام پیش از این نیز توسط مقامات وزارت اطلاعات ایران بیان شده بود...»

سپیده قلیان «۱۶ ساعت مرا تنها در اتاق بازجویی‌ای نگه داشتند که از اتاق بغلی صدای شکنجه انسانی می‌آمد که نامش اسماعیل بود.»

قلیان در صدایی که در شبکه‌های اجتماعی منتشر گردید از برخوردهای «جنسیتی» با او به شدت انتقاد کرده و گفته است که به‌عنوان یک زن از صدا و سیمای جمهوری اسلامی، خبرگزاری‌ها و مطبوعات وابسته به آن و قوه قضاییه شکایت دارد.

«به من بگوئید چگونه شکایت کنم؟ از برنامه ۲۰:۳۰ و خبرگزاری فارس چگونه شکایت کنم؟ به من بگوئید از قوه قضاییه چه‌طور شکایت کنم؟»

وی در این گفتار درباره «بازجویی‌های پی‌درپی» خود در روز ۲۵ آذر سال گذشته گفته که در آن از او خواسته‌اند که بعد از آزادی درباره شکنجه هنگام بازداشت سکوت کند.

«۱۶ ساعت مرا تنها در اتاق بازجویی‌ای نگه داشتند که از اتاق بغلی صدای شکنجه انسانی می‌آمد که نامش اسماعیل بود و مرتب بازجو او را می‌زد و می‌گفت: اسماعیل اعتراف کن. شما تصور کنید چه‌ها کشیدم وقتی نام هم‌پرونده‌ای‌ام با نام او یکی بود. نمی‌دانستم اسماعیل بخشی پیش از من آزاد شده است!»

اسماعیل بخشی از چهره‌های مطرح اعتراض‌های کارگری هفت‌تپه بود که آبان سال گذشته همراه خانم قلیان بازداشت شد و بعد از آزادی گفت که شکنجه شده است.

بخشی هم هفته گذشته به ۱۴ سال حبس تعزیری محکوم شده که ۷ سال آن اجرا خواهد شد.

هم اسماعیل بخشی و هم سپیده پس از آزادی همه اتهامات را رد کردند و حتی بخشی رسماً و علناً اعلام کرد که رییس قوه قضاییه بیاید و علنی با وی مناظره کند تا نشان دهد که در زندان‌های ایران چه خبر است.

سپیده قلیان، فعال حقوق کارگران که در پرونده اعتراض‌های کارخانه نیشکر هفت‌تپه به حبس طولانی محکوم شد، در فایل صوتی از داخل زندان زنان قرچک گفته است که زندانیان زن «زیر شلاق و ظلم و ستم‌اند، تبعیض جنسیتی قامت‌شان را خم نموده است و هیچ راهی برای آزادی ندارند.»

قلیان در بخش دیگری از روایت خود به تبعیض جنسیتی علیه بازداشتی‌ها و زندانیان زن اشاره کرده و گفته است:

«آن همه ضرب و شتم، آزار و اذیت به خاطر این بود که من زن بودم، به خاطر این بود که از دیوار فرمانداری بالا رفته بودم تا از گارد امنیتی‌ای فیلم بگیرم که خبرنگاران وابسته به حاکمیت منکر آن می‌شدند. برای این بود که اسماعیل بخشی حامی حقوق زنان شهری بود که این بار برخلاف معمول زنان در کنار مردان به مبارزه برخاسته بودند.»

قلیان گفته که هم‌زمان با بازداشت و بازجویی او در پاییز سال گذشته بردارش را به بازداشتگاه برده بودند «فقط به این دلیل که من زنم و برادرم سنتی است و هر دفعه برای ترساندنم مرا تهدید می‌کردند که او را به اتاق بازجویی‌ام خواهند آورد تا از من اعتراف بگیرند.»

سپیده گفته دلیل زندانی شدنش همکاری نکردن با بازجو‌هایی است که به او گفته بودند: «کمک کن تا مستندی از فریب خوردنت ساخته شود تا ما هم کمک کنیم نزد خانواده‌ات برگردی در غیر این صورت شرمندیم و هیچ‌بار دیگر به تو فرصت آزادی نخواهیم داد... نپذیرفتم و اکنون ماه‌هاست که در زندانم.»

سپیده قلیان در گفتار تصویری دیگری از وضعیت زندانیان زن داده و گفته: «صدای مرا از خیل زنانی می‌شنوید که گم‌نامند و به بهانه‌های واهی در زندانند.»

«از بین زندانیانی برای شما صحبت می‌کنم که به خاطر این‌که سال‌های متمادی زیر خشونت بوده‌اند و هیچ فریادری نداشته‌اند از خود دفاع می‌کنند و عنوان اتهامی قاتل را یدک می‌کشند و قصاص می‌شوند.»

وی گفته صدای او «صدای جان‌به‌دلبرسیده از سرکوب و خفقان سیستماتیک است که خود را به صورت خودسوزی سحر خدایاری (دختر آبی) نشان می‌دهد. کسی که به شهادت هم‌بندی‌هایش حتی سیگار هم نمی‌کشید و تا لحظه آخر واهمه این را داشت که اگر پدرش حکم را ببیند او را خواهد کشت.»

قلیان در انتهای پیام صوتی که از زندان فرستاده گفته است «این صدا، صدای کسی است که می‌خواهد صدای هم‌بندیانش را گوش کنید و بگویید شکایتش را به کجا ببرد که نتیجه‌ای داشته باشد.»

«حقیقت زندان» زنان بوشهر از زبان سپیده قلیان: این‌جا آخر دنیاست!

اجبار زنان زندانی به ارائه خدمات جنسی، ممنوعیت پوشیدن لباس زیر حتی در دوران عادت ماهیانه، آزار کودکان زندانیان از جمله مواردی هستند که سپیده قلیان درباره زندان زنان بوشهر افشا کرده است.

سپیده قلیان، فعال مدنی در یک رشته توییت با هشتگ #حقیقت_زندان از وضعیت اسفبار زندان زنان بوشهر نوشته است. این فعال مدنی که در حال حاضر به دلیل ابتلا به کرونا در مرخصی به سر می‌برد، نوشته تمامی این موارد را بارها کتبا به مسئولان زندان اطلاع داده اما هیچ پاسخی نگرفته است و به همین دلیل این بار تصمیم به علنی کردن آن‌ها گرفته است.

یکی از مواردی که خانم قلیان به آن اشاره کرده و در فضای مجازی بازخورد زیادی داشته، آزار کودک یک زندانی است. به نوشته خانم قلیان، زن افغانی که همراه با کودک خردسالش در زندان بوشهر است، در هواخوری زندان به همراه دیگر زندانیان شاهد «کفن پوش» کردن پسر خردسالش است. این کودک به دستور مسئول اندرزگاه کفن پوش شده تا بترسد و شبها زودتر بخوابد.

حامد فرمند فعال حقوق کودکان در تویتر نوشته تحقیقات او نشان می‌دهد که این مورد استثنا نیست و در بسیاری از زندان‌های ایران کودکان زندانیان مورد اذیت و آزار قرار می‌گیرند.

مورد دیگری که سپیده قلیان به آن اشاره کرده مربوط به اجبار مسئول بند برای پوشیدن سینه‌بند است و وقتی یک زندانی از این اجبار سرباز می‌زند، برای تنبیه او مددکار بند همه زنان زندانی را مجبور به تحویل دادن لباس زیرشان می‌کند و تا هفته‌ها پوشیدن لباس زیر را ممنوع می‌کند، حتی در دوران عادت ماهیانه.

زندان دیگری که خارج از ساعت مقرر حمام کرده در وسط هواخوری توسط مسئول بند عریان می‌شود و در مقابل چشمان بهت‌زده زندانیان دیگر با شیر و آب معدنی «غسل» داده می‌شود. زندانیان دیگر در صورتی که چشمانشان را بر روی این صحنه ببینند، از حق تلفن محروم می‌شوند.

اجبار برخی زندانیان به ارائه خدمات جنسی از دیگر موارد مورد اشاره سپیده قلیان است. به گفته او این زنان به این منظور نزد ماموران مرد یا زندانیان مالی مرد فرستاده می‌شوند، به خصوص زندانیان زنی که کمک مالی از خانواده دریافت نمی‌کنند به صیغه زندانیان مالی مرد درمی‌آیند.

از دیگر مواردی که سپیده قلیان به آنها اشاره کرده اجباری بودن حجاب برای زندانیان در تمام ساعات و در همه مکان‌ها به جز تخت خواب است.

سپیده قلیان تصریح کرده که تمامی این موارد را کتبی و شفاهی به مسئولان اطلاع داده اما هیچ پاسخی نگرفته به جز «سکوت گورستانی». او نوشته که در صورت اعتراض زندانیان به این موارد، شکنجه و تعرض در انتظار آنان خواهد بود؛ شکنجه‌هایی از قبیل معاینه عضو جنسی در برابر تمامی پرسنل و زندانی‌ها، ضرب و شتم زندانی، قرنطینه، قطع تلفن و ملاقات و لغو مرخصی.

سپیده قلیان در پایان رشته توییتش نوشته است: «در سیاهچال بوشهر هرگونه سرپیچی و سرکشی از اوامر خشن و غیرانسانی اداره‌کنندگان زندان برابر است با مجاله شدن بیشتر و بیشتر در این برزخ که نه صدایی به بیرون دارد و نه چهره‌ای.»

در تاریخ ۳۰ آذر ۱۴۰۰ - ۲۱ دسامبر ۲۰۲۱ گروه سایبری عدالت علی اسنادی را برای بی‌بی‌سی فارسی فرستاده که مجموعه‌ای از مکاتبات مسئولان زندان از شرایط زندان نرگس محمدی فعال سیاسی و شمار دیگری از زندانیان از جمله سپیده قلیان، آتنا دائمی و مریم اکبری منفرد، است. مسئولان زندان در این اسناد خواهان کاهش زمان تلفن، قطع تعدادی از ملاقات‌های حضوری و همچنین انتقال زندانیان شده‌اند.

در یکی از این اسناد، به تاریخ خرداد ماه سال ۱۳۹۷، فاضل عبدالحمیدی رییس اندرزگاه پنج زندان اوین در نامه‌ای خطاب به مدیریت این بازداشتگاه گفته بعد از خرابی تلفن زندان، «زمان از دست رفته تلفن» را به زندانیان بازنگردانده است. او علت مخالفت با حق زندانیان را «اغتشاشاتی» دانسته که به «سرکردگی و تحریم زندانی نرگس محمدی» صورت گرفته و موجب «برهم خوردن نظم اندرزگاه و تحریک زندانیان داعشی علیه زندان و پرسنل» شده است.

در این سند رییس اندرزگاه پنج، زندانیان معترض از جمله مریم اکبری، آتنا (فاطمه) دائمی و نرگس محمدی را «طلبکار، هتاک و ناسپاس» خوانده و پیشنهاد کرده که «ساعت تلفن زندانیان کم و در روزهای تعطیل نیز حق استفاده از تلفن نداشته باشند.»

در سندی به تاریخ خردادماه ۱۳۹۸، دادستانی مستقر در زندان اوین از رییس این زندان خواسته تا برای «جلوگیری از تبنای متهمین، سپیده قلیان با نرگس محمدی، سپیده قلیان از این زندان منتقل شود.»

در یکی دیگر از این اسناد، به تاریخ هشتم آبان ۱۳۹۸، با اشاره به تحصن آتنا دائمی در اعتراض به قطع ملاقات‌های حضوری‌اش، رییس اندرزگاه پنج خواستار مجازات او و زندانیانی شده که او را همراهی کرده‌اند.

در این سند علاوه بر آتنا دائمی، نام نرگس محمدی، مریم اکبری منفرد، ارس امیری، یاسمن آریانی، لیلا حسین زاده و هنگامه شهیدی از جمله زندانیان ذکر شده که «رفتارهای معترضان و هنجارشکنانه» انجام می‌دهند، و پیشنهاد شده تعدادی از ملاقات‌های حضوری آن‌ها قطع شود.

در سندی دیگر، وزیری سرپرست دایره نظارت بر متهمان و محکومان امنیتی از مدیرکل پزشکی قانونی استان تهران خواسته تا با توجه به عمل «جراحی تخلیه رحم»، یکی از پزشکان مرکز در خصوص توان یا عدم توان تحمل حبس اظهار نظر کند و نتیجه را «محرمانه» و «به قید فوریت» ارسال نمایند.

در سندی پس از این تاریخ در اردیبهشت ۱۳۹۷، محمود بهزادی‌راد از وکیلان خانم محمدی از رییس زندان اوین خواسته به خاطر جراحی تخلیه رحم و نظر پزشکان متخصص برای ادامه درمان و همچنین گذراندن شش سال از ۱۰ سال حبس، با مرخصی این زندانی موافقت شود.

در گزارشی دیگر که اداره کل زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی استان تهران تهیه کرده، گزارش علیه نرگس محمدی تنظیم شده که به طور کلی به انتقال او از زندان تهران به زندان زنجان می‌پردازد.

نرگس محمدی با انتشار نامه‌ای رییس زندان اوین را متهم کرده که در جریان انتقالش از این زندان به او حمله فیزیکی کرده است. خانم محمدی همراه با چند زندانی سیاسی دیگر در بند زنان زندان اوین برای یادبود چهل کشته‌شدگان اعتراضات آبان‌ماه تحصن کرده بود که به طور ناگهانی به زندان زنجان منتقل شد.

نرگس محمدی، فعال مدنی و مدافع حقوق بشر که به تازگی برای انجام عمل عروق کرونری قلب از زندان به مرخصی درمانی اعزام شده بود، باید برای گذراندن محکومیت خود، روز سه شنبه ۱۷ اسفند به زندان بازگردد. نرگس محمدی آخرین بار روز ۲۵ آبان ۱۴۰۰ هنگام شرکت بر سر مزار ابراهیم کتابدار، از کشته‌شدگان اعتراضات آبان ۱۳۹۸، بازداشت شده بود. پس از گذشت بیش از دو ماه، تقی رحمانی، همسر او، اعلام کرد که نرگس «در دادگاهی ۵ دقیقه‌ای» به ۸ سال زندان و بیش از ۷۰ ضربه شلاق محکوم شده است.

نرگس محمدی، در طی پرونده دیگری که حکم آن اوایل خرداد ماه ۱۴۰۰ صادر و اوایل مهر ماه همان سال به تأیید رسیده است، به ۳۰ ماه زندان و ۸۰ ضربه شلاق محکوم شده بود. این حکم در ارتباط با تحصن خانم محمدی در زندان اوین در سال ۱۳۹۸ در اعتراض به «کشتار معترضین در خیابان» و همچنین نامه‌هایی که از داخل زندان نوشته بود، صادر شده است.

وزارت بهداشت حکومت اسلامی ایران روز یکشنبه ۱۵ اسفند ۱۴۰۰ اعلام کرد که طی شبانه روز گذشته ۲۰۱ بیمار دیگر جان خود را از دست دادند و بیش از ۵۵۰۰ بیمار نیز شناسایی شدند.

تعداد بیمارانی که هم اکنون در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان‌ها بستری هستند، ۳۷۲۲ نفر اعلام شده است.

با احتساب موارد جدید، مجموع جانباختگان بر اثر ابتلا به کرونا در ایران به حدود ۱۳۸ هزار تن و تعداد کل مبتلایان به بالای هفت میلیون نفر رسیده است.

با نزدیک شدن ایام نوروز و مراسم مربوط به آن - از خرید عید و دید و بازدیدها گرفته تا سفرهای نوروزی - مسئولان وزارت بهداشت نسبت به اوج گرفتن دوباره آمارها ابراز نگرانی می‌کنند.

حمید سوری، از اعضای ستاد ملی مقابله با کرونا، به تازگی از مردم خواست که حد امکان در ایام نوروز سفر نکنند و دستورالعمل‌های بهداشتی را رعایت کنند.

در حال حاضر ۱۴۸ شهر ایران در وضعیت قرمز شیوع ویروس کرونا قرار دارند و وضعیت ۱۹۶ شهر دیگر نیز نارنجی است.

وزارت بهداشت با تاکید بر لزوم رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی مربوط به کرونا اعلام کرد که در حال حاضر میزان رعایت شیوename‌های بهداشتی در ایران ۵۸ درصد است.

هم اکنون سویه غالب کرونا در ایران «آمیکرون» است، اما به گفته نادر توکلی، معاون درمان ستاد مقابله با کرونای تهران، در میان بستری‌شدگان افراد مبتلا به سویه «دلتا» نیز دیده می‌شوند.

در ایران نزدیک به ۲۴ میلیون نفر دُز سوم واکسن کرونا را دریافت کرده‌اند.

هیچ‌کس به آمارهایی که از سوی نهادها و مسئولان حکومت اسلامی منتشر می‌شوند باور ندارد. آماری که صحت و دقت آن مورد تردید جدی کارشناسان و پزشکان قرار دارد. سازمان نظام پزشکی حکومت اسلامی ایران پیش‌تر آمارهای واقعی را سه تا چهار برابر آمار وزارت بهداشت ارزیابی کرده بود.

بی‌تردید انسان‌ها در محیط طبیعی، به صورت فردی و جمعی و سازمان‌یافته و متشکل علیه عوامل سانسور و سرکوب و فساد واکنش نشان می‌دهند. واکنش فردی و دسته‌جمعی و سازمان‌یافته آنان نظیر همزیستی است، به‌طور غیرمستقیم، از طریق اثرگذاری دوجانبه موجودات انسانی با محیط‌شان عمل می‌کند و با طبیعت‌گرایی و جامعه‌گرایی و مساوات‌طلبی همراه است.

لازم به ذکر است که آزادی واژه‌ای بسیار گسترده است که در یک موضوع خلاصه نمی‌شود و انسان‌ها برای رسیدن به آزادی اندیشه، آزادی اقتصادی، آزادی سیاسی و... تلاش می‌کنند. به عبارت دیگر آزاد آزاد به دنیا می‌آید و دوست دارد آزاد هم زندگی کند بنابراین آزادی ذات و جوهر انسان است!

این آزادی مورد بحث در ایران حاصل نخواهد شد مگر این که مردم آگاه با مبارزه خود حکومت اسلامی را از سر راه پیشروی خود به سوی جهان آزاد بردارند و خودشان مستقیماً سرنوشت جامعه را به دست گیرند.

در چنین شرایطی ضرورت دارد که شعار محوری و مقطعی کنونی ما آزادی بدون قید و شرط و فوری همه زندانیان سیاسی به ویژه سپیده قلیان باشد.

نگذاریم حکومت اسلامی ایران قتل عمد زنده‌یاد بکنش آبتین را این بار با سپیده عزیزمان، تکرار کند و به حساب ویروس کرونا بگذارد.

بار دیگر هشت مارس روز جهانی زن را به همه انسان‌های آزاده به ویژه زندانیان سیاسی و اجتماعی زن که با قامتی استوار در مقابل حکومت اسلامی و شکجه‌گران آن ایستاده اند تبریک می‌گویم!

دوشنبه شانزدهم اسفند [حوت] ۱۴۰۰ - هفتم مارچ ۲۰۲۲